

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/5/2026
Identifikačné číslo spisu:	4026200045
Dátum vydania rozhodnutia:	18.08.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4026200045.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa, v trestnej veci odsúdeného W. X. X., v konaní o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného na základe rozsudku Krajského súdu v Nitre z 19. augusta 2025, sp. zn. 1Ntc/19/2025, na neverejnom zasadnutí konanom 18. augusta 2026 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného W. X. X. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. mája 2026, sp. zn. 1Ntc/13/2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného W. X. X. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 26. mája 2026, sp. zn. 1Ntc/13/2026 zamietol žiadosť odsúdeného W. X. X. (ďalej tiež „odsúdený“ alebo „sťažovateľ“) o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 19. augusta 2025, sp. zn. 1Ntc/19/2025.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 26. mája 2026 (viď č. I. 104 spisu), ktorú do konania neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky písomne bližšie neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd nadriadený preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas (§ 186, § 187 Trestného poriadku), správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie predchádzajúce tomuto výroku podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 19. augusta 2025, sp. zn. 1Ntc/19/2025, bol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 396/2019 Z. z. (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“), na

územia Slovenskej republiky uznaný rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 21. novembra 2024, číslo 164 Hv 57/24s, právoplatný 21. novembra 2024, ktorým bol občan Slovenskej republiky W. X. X. uznaný vinným v bode I. zo zločinu lúpeže podľa § 142 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

-W. X. X. a X. D. dňa 29.08.2024 vo Viedni vedomou a zamýšľanou súčinnosťou spolu s dvoma ďalej nevypátrateľnými neznámymi páchatelmi ako spolupáchatelia (§ 12 rakúskeho Trestného zákonníka) násilím voči osobe A. Y. vzali cudziu huteľnú vec s úmyslom, jej privlastnením neoprávnene obohatiť seba alebo tretie osoby a to tak, že jeden zo spolupáchateľov A. Y. zozadu silno priškrtil a zhodil na zem, ďalší spolupáchateľ ho viackrát päťou udel do tváre, X. D. do neho viackrát nohami kopol a W. X. X. nakoniec tiež A. Y. pristúpil, kým X. D. a ďalší dvaja páchatelia tak silno potiahli za jeho tašku za rameno, ktorú A. Y. mal, až sa na nej odtrhol remienok a X. D. mu potom zobral tašku cez rameno a iný páchatel jeho peňaženku, v ktorej sa nachádzala hotovosť vo výške 250,- Eur, potom sa dali na útek,

a bol za to odsúdený podľa § 142 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka a v zmysle § 39a ods. 1 riadok 5 rakúskeho Trestného zákonníka na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov. V zmysle § 389 ods. 1 rakúskeho Trestného poriadku bol odsúdený zaviazaný na náhradu trov trestného konania a podľa § 38 ods. 1 číslo 1 rakúskeho Trestného zákonníka do uloženého trestu mu bola započítaná predchádzajúca väzba za obdobie od 29. augusta 2024 od 16.39 hod. do 21. novembra 2024 do 14.04 hod.

Súčasne krajský súd podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodol, že odsúdený W. X. X. vykoná trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov na území Slovenskej republiky, pričom podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bude vo výkone trestu pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Krajskému súdu v Nitre bola 17. apríla 2026 doručená žiadosť odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Po zabezpečení relevantných podkladov pre rozhodnutie, uskutočnení verejného zasadnutia a vypočutí odsúdeného 26. mája 2026, krajský súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že žiadosť odsúdeného W. X. X. o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona zamietol.

Najvyšší súd v tomto konaní posudzoval otázku, či záver obsiahnutý v napadnutom uznesení bol z hľadiska aplikovaných zákonných ustanovení zákonný a správny. Dospel k tomu záveru, že súd prvého stupňa postupoval vecne správne a zákonne, ak odsúdeného z výkonu trestu podmienene neprepustil. Najvyšší súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, na tieto poukazuje a s ohľadom na to, že rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa tvoria z významového hľadiska jeden celok, nebude ich už jednotlivo opakovať (pozri I. ÚS 336/2016, III. ÚS 447/2016).

Na zdôraznenie ich správnosti dodáva nasledovné:

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu

odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (§ 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov).

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nemá automatický nárok. K podmiennečnému prepusteniu odsúdeného môže súd pristúpiť len ak vykonané dokazovanie vedie k spoľahlivému záveru, že u odsúdeného boli splnené zákonom stanovené podmienky, a to tak formálneho, ako aj materiálneho charakteru. Formálnou podmienkou podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu. Materiálnymi podmienkami je potrebné rozumieť v prvom rade preukázanie polepšenia odsúdeného a v druhom rade preukázanie skutočnosti, že je možné od odsúdeného dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zmyslom podmiennečného prepustenia nie je, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu. Podmiennečné prepustenie je na mieste v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Pozitívna prognóza budúceho správania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, pričom význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení. Cieľom podmiennečného prepustenia je motivovať odsúdeného k zmene života a k tomu, aby svojím správaním a plnením povinností vo výkone trestu preukázal polepšenie. Ak bol dosiaľ vykonanou časťou trestu už dosiahnutý jeho účel, je ďalší jeho výkon nepotrebný.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odsúdený W. X. X. má v registri trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „register trestov“) 6 záznamov, a to počnúc rokom 2020 za rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť aj násilného charakteru. Za uvedené skutky mu boli postupne ukladané najprv podmiennečné tresty odňatia slobody a následne aj nepodmienečný trest odňatia slobody, čo poukazuje na rastúcu závažnosť páchaných trestných činov a zároveň na neúspešnosť miernejších sankčných prostriedkov pri dosahovaní ich individuálno-preventívneho účelu.

Ďalej z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že odsúdený bol doteraz priestupkovo postihnutý 4-krát za úmyselné priestupky, za ktoré mu boli v 3-och prípadoch v blokovom konaní uložené pokuty vo výške 20,-Eur (2-krát) a vo výške 30,- Eur (1-krát). Za priestupok spáchaný dňa 03. októbra 2023 mu bola v rozkaznom konaní uložená pokuta vo výške 300,- Eur a zákaz činnosti v trvaní 18 mesiacov.

Z hodnotenia Väznice Viedeň-Jozefstadt, Rakúska republika bolo zistené, že odsúdený bol v tomto ústave od 30. augusta 2024 do 26. júna 2025. V období od 11. septembra 2024 do 20. decembra 2024 sa dobrovoľne zúčastňoval školení. Z hodnotenia Väznice Schwarzaui vyplýva, že dňa 28. februára 2025

mu bolo uložené disciplinárne opatrenie - napomenutím, pretože v jeho cele bol nájdený podomácky vyrobený tetovací strojček. Od 26. júna 2025 do 17. novembra 2025 bol pridelený na prácu v dielni s dobrými pracovnými výsledkami. V jednom prípade bol pokarhaný za nedostavenie sa do práce. Vo Väznici Gerasdorf bol odsúdený umiestnený od 17. novembra 2025 do 16. decembra 2025. V tomto období neboli zaznamenané žiadne nedostatky v jeho správaní a v dodržiavaní ústavného poriadku.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou z 29. apríla 2026 bolo správne zistené, že odsúdený na výkon trestu odňatia slobody nastúpil dodaním z cudziny 16. decembra 2025 s tým, že do 07. januára 2026 bol umiestnený v ÚVV a ÚVTOS Nitra. Počas tohto obdobia 1-krát nedodržiaval zásady slušného správania a vystupovania počas ošetrovania v ambulancii ústavného lekára. Pracovne zaradený, disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný v tomto ústave nebol. Do ÚVV a ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou bol premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody 07. januára 2026. Odsúdený ciele programu zaobchádzania plní čiastočne. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol a k trestnej činnosti má nekritický postoj. Riziko recidívy trestnej činnosti je u neho stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá. Ústav odporučil jeho podmienené prepustenie za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Vo vzťahu k formálnym podmienkam podmieneného prepustenia treba uviesť, že odsúdený začal trest odňatia slobody uložený vo výmere 2 roky a 6 mesiacov vykonávať na území Slovenskej republiky od 16. decembra 2025, a túto podmienku splnil 29. apríla 2026. Odsúdený má v súčasnej dobe vykonaný trest prevyšujúci zákonom predpísanú výmeru pre splnenie podmienok podmieneného prepustenia. Možno teda uzavrieť, že v prípade odsúdeného W. X. X. bola splnená formálna podmienka pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (príslušná dĺžka už vykonaného trestu), konštatovať splnenie materiálnych podmienok (preukázanie polepšenia a predpoklad vedenia riadneho života) však nie je možné.

Pokiaľ ide o posúdenie splnenia materiálnych podmienok podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, súd skúma, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, teda, či uňho prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci „nádej“, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, v rámci čoho musí zväžiť aj závažnosť a povahu trestných činov, ktorých sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, ktoré je možné zistiť z hodnotenia odsúdeného ústavmi, v ktorom vykonáva alebo vykonával trest odňatia slobody, väzbu, z jeho charakteristík, posudkov a podobne.

Polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé osebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného. Dosiahnutý stupeň nápravy je preto potrebné posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu trestný čin spáchať (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 37/1973).

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom R 5/2017).

Z ustálenej súdnej praxe teda vyplýva, že len dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody samé osebe ešte nemusí byť prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože môže ísť len o prispôbenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody prípadne o účelové konanie motivované výlučne snahou byť podmienené prepustený, ktoré po odpadnutí motivácie dobrého správania nedáva

záruku, že odsúdený povedie riadny život. K splneniu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, teda dôjde až vtedy, keď vykonané dokazovanie predstavuje spoľahlivý podklad pre záver, že odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať, došlo uňho k zmene škodlivých návykov a nevhodných charakterových vlastností, ktoré viedli k páchaniu trestnej činnosti. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmiennečne prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne nestačí.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného pri posudzovaní splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je potrebné brať zreteľ na správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, na ním získané disciplinárne odmeny počas výkonu trestu odňatia slobody, na jeho doterajší život (pred výkonom trestu) vrátane predchádzajúcich odsúdení, na skutočnosť, či už v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody bol, na jeho postoj k trestnej činnosti a na stupeň zmeny jeho negatívnych vlastností, ktoré ho k spáchaniu trestnej činnosti, ohľadom ktorej trest vykonáva, viedli, či k jej spáchaniu aspoň prispeli.

V zmysle záverov hodnotenia ústavu sa resocializačná prognóza odsúdeného javí ako menej priaznivá. Tento záver vyplýva z jeho predchádzajúcej trestnej minulosti, keďže ešte pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody páchal trestnú činnosť, za ktorú bol nielen podmiennečne odsúdený, ale odsúdený aj s priamym výkonom trestu odňatia slobody a v súčasnosti vykonáva nepodmiennečný trest odňatia slobody. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je vždy svojím spôsobom len predpokladom, ktorý je vyslovený s väčšou, či menšou mierou pravdepodobnosti, a pri ktorom je súd vždy odkázaný na objektívne okolnosti. Takouto okolnosťou sú aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Doposiaľ uložené tresty však evidentne nespĺnili svoj účel a odsúdený si z nich nevzal žiadne ponaučenie, keďže s odstupom času doposiaľ vždy pokračoval v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Zo správ ústavou plynie, že počas výkonu trestu odňatia slobody boli u neho zaznamenané dva nedostatky (disciplinárne pokarhanie za nepovolené držanie podomácky vyrobeného tetovacieho strojčeka a pokarhanie za nenastúpenie do práce) a nebol ani raz disciplinárne odmenený. Odsúdený navyše plní program zaobchádzania len čiastočne a má nekritický postoj k svojej trestnej činnosti.

Vzhľadom na to, že odsúdený po dobu 20-ich mesiacov výkonu trestu odňatia slobody nezískal ani jednu disciplinárnu odmenu a bol dvakrát disciplinárne potrestaný, nemožno hovoriť o preukázaní polepšenia. A vzhľadom na to, že odsúdený sa v minulosti dopúšťal rôznorodej trestnej činnosti aj násilnej povahy, niet záruky a ani dôvodného predpokladu, že v budúcnosti povedie riadny život.

Najvyšší súd dospel k záveru, že odsúdený materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nespĺňa, a preto nie je možné ho z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý momentálne vykonáva, podmiennečne prepustiť.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie považuje za zákonné a vecne správne, nevzhladol existenciu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody v predmetnej veci, a jeho sťažnosť považoval za nedôvodnú, preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.